

Dagen derpå kom skummende, og både Hvirvelvind og Øltønden havde sovet med kapslerne på, så de var godt RØDe i ansigtet, da de endelig vågnede.

”Luk da helt op”, sagde Hvirvelvind, ”Jeg er stadig helt fortrommet oven på vores debut i går aftes og i nat.”
”Ja”, sagde Øltønden, ”sådan har jeg det også, men jeg synes ny, at det var taktløst, at vi sådan næsten blev smidt ud derfra, hvor vi nu måtte have været...”

”Ja”, sagde Hvirvelvind, ”men det passede nu meget godt til os. Hvad gør vi for at blive flere?”

”Vi finder Den Tredje Mand”, sagde Øltønden, og straks indrykkede de en annonce i ”Tu Borgen”:

*Vi er to sØLister, der nu er blevet en taktløs duo, og vi søger efter endnu en sØList, så vi kan prøve at være flere. Derfor leder vi efter **Den Tredje Mand**, og hvis du er den, vi hørte i nat, mens vi gik forbi byens opvaskere, som spillede med, så kontakt os gerne hurtigst muligt. Vi spiller ikke særligt godt, og det gjorde du heller ikke...*

Begge var nu meget spændte på, om Den Tredje Mand reagerede på annoncen, men der skete intet, så efter et par dage og lange nætter med øvning, øvning og atter Øvning, valgte de at sætte annoncen i en anden avis, **TegneStiftsTidende**, og det gav porter. ”Det skulle åbenbart bare LAGRE sig lidt”, sagde Øltønden til Hvirvelvind, og så begyndte de at læse alle ansøgningerne.

Ansøgere, der kun spillede til Påske, Pinse og andre højtider blev hurtigt sorteret fra. ”Dur ikke – kun Mol”, var de begge enige om.

Pludselig fandt de en helt speciel ansøgning:

*Haj! Jeg er Den Tredje Mand og er ikke ret god til afstemninger. Maj og min familie er kendte for at være strenge og går under mottoet: *comme si comme ça* – kun citar vi ka’ – den hedder Scala – og skalaer kan vi heller ikke...*

Hvirvelvind og Øltønden stirrede på hinanden. ”Er det vor Tredje Mand?”, spurgte den ene. ”Nej”, sagde den anden, ”Har du ikke set billedet? Han kan godt nok larme, men hvordan vil han kunne bære den og samtidig trække paraderne op og ikke være i takt? Jeg får næsten trommesyge – bare ved tanken. Lad os lægge låg på ham og se, om der ikke skulle være en ansøgning lige fra ham, vi hørte i går.”

Så de læste videre og videre. Og videre. Og videre... SÅ KOM DEN – måske:

Hej. Jeg kan forstå, at I begge spiller helt vildt med gryderne. Håber ikke, at I spiller på sovseskind, for så rør I jer ikke nok... Jeg er bedst, når gryderne er kommet i kog. Så lægger jeg låg på og får dem til at klapre helt vildt. Jeg er født lige omkring en står Å og meget tæt på BÆKKEN, er ikke ret høj, har gode forbindelser til SLAGTØJSBUTIKKEN, hvor jeg normalt køber mit utøj, og har lært mange Unoder gennem min tid. Jeg hørte for øvrigt godt, da I trommestavede forbi forleden nat, og jeg tænkte meget på, hvem I var. Trommestavning var nemlig mit bedste fag som lille flaskedreng. Jeg fik faktisk karakteren 50 i kassen...

Øltønden og Hvirvelvind kiggede på hinanden. ”Det er SKINKE”, sagde Hvirvelvind. ”Nej, det er HAM”, sagde Øltønden, og de sendte straks besked til deres tredje mand for snarest at kunne mødes og prøve deres fælles umusikalske kunnen af – bare nogenlunde samtidig...

Og hvad sidenhen skete, henhører til et femte afsnit.

307